୨୪-୯-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଭଲ କର୍ମ କର, ଅଲରାଉଣ୍ଡର ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସେବା କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅ, ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କର ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ମେହନତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ପଦ୍ମାପଦ୍ମପତି ହେଉଛ ?

ଉ□ର:- ସବୁଠାରୁ ବଡ ମେହନତ ହେଉଛି କ୍ରିମିନାଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ସିଭିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି କରିବା । ଆଖି ହିଁ ବହୁତ ଧୋକା ଦେଉଛି । ଆଖିକୁ ସିଭିଲ୍ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି- ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ । ଦେହକୁ ଦେଖ ନାହିଁ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଏହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ପକ୍କା କର, ଏହିପରି ମେହନତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାଇଁ ପଦ୍ମାପଦମ ପତି ହୋଇପାରିବ ।

ଗୀତ:- ଧିରଜ ଧର ମନୁଆ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏକଥା କିଏ କହୁଛନ୍ତି ? ଶିବବାବା ଶରୀର ମାଧମରେ କହୁଛନ୍ତି । କୌଣସି ଆତ୍ମା ଶରୀର ବିନା କହିପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ ଏବେ ତୁମର ଦୈହିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ ସମ୍ପର୍କ । ଆତ୍ମାକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି— ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ । ଯେଉଁମାନେ ଦେହଧାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ପଢୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ତ ନିଜର ଦେହ ହିଁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଏହାଙ୍କର ଆଧାର ନେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବସ । ବେହଦର ବାବା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବିନା ଏପରି କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା, ଆତ୍ମାକୁ କିପରି ବୁଝାଇବ । ଆତ୍ମାକୁ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତାଙ୍କୁ କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତ୍ରିମୂ□ୀ ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ରଖି ନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା କିଏ କରାଇବେ । ବ୍ରହ୍ମା ତ ନୂଆ ଦୁନିଆର ରଚୟିତା ନୁହଁନ୍ତି । ବେହଦର ରଚୟିତା ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ହିଁ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ବ□ମାନ ତୁମର ପିତା ହୋଇଛନ୍ତି ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟତରେ ହେବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଲୌକିକ ପିତା ରହିବେ । କଳିଯୁଗରେ ଲୌକିକ ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ରହିଛନ୍ତି । ଏବେ ସଂଗମରେ ଲୌକିକ, ଅଲୌକିକ ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ତିନିଜଣ ପିତା ରହିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସୁଖଧାମରେ ମୋତେ କେହି ଯାଦ ହିଁ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ବାବା ହିଁ କରିଛନ୍ତି, ପୁଣି ଚିତ୍କାର କାହିଁକି କରିବେ ? ସେଠାରେ ଆଉ କୌଣସି ଖଣ୍ଡ ରହିବ ନାହିଁ । କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ହିଁ ରହିବେ । ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ମଧ୍ୟ ପଛରେ ଆସିବେ । ବ□ମାନ ବାବା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି, ବାକି ଅଳ୍ପ ଦିନ ରହିଛି । ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ ନକଲେ ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଏହା ବହୁତ ବଡ ଲଟେରୀ ଅଟେ । ବାରିଷ୍ଟର, ସର୍ଜନ ଆଦି ହେବା ମଧ୍ୟ ଲଟେରୀ ଅଟେ ନା । ଏହାଦ୍ୱାରା ବହୁତ ପଇସା ରୋଜଗାର କରିଥାନ୍ତି । ବହୁତଙ୍କ ଉପରେ ହୁକୁମ୍ ଚଲାଇଥାନ୍ତି । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଛନ୍ତି, ପଢାଉଛନ୍ତି ସେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବିସ୍ମୃତି କରାଇ ଦେଉଛି । ଜ୍ଞାନ ଭୁଲାଉ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ନିଜର ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ହେଲେ ଚାର୍ଟ ରଖ— ସାରା ଦିନରେ କୌଣସି ପାପ କର୍ମ ତ' କରିନାହୁଁ ? ନଚେତ୍ ଶହେ ଗୁଣା ପାପ ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ଯଜ୍ଞକୁ ସମ୍ଭାଳୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ରାୟ ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କର । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଯାହା ଖୁଆଇବ, ଯେଉଁଠି ବସାଇବ ସବୁଥିରେ ଖୁସି । ତେଣୁ ବାକି ସବୁ ଆଶା ଛାଡିଦେବା ଉଚିତ୍ । ନଚେତ୍ ପାପ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର କିପରି ହେବ । ଯଜ୍ଞରେ କୌଣସି ବି ପାପ କର୍ମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏଠାରେ ତୁମେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛ । ଚୋରୀ କରିବା ଆଦି ପାପ ଅଟେ ନା । ଏହାଦ୍ୱାରା ମାୟାର ପ୍ରବେଶତା ହେଉଛି । ନାଁ ଯୋଗରେ ରହିପାରୁଛନ୍ତି, ନାଁ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରୁଛନ୍ତି । ନିଜ ମନକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍— ଆମେ ଯଦି ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଲାଠି ନ ହେବୁ ତେବେ କ'ଣ ଲାଭ ହେଲା ! ଆମକୁ ମଧ୍ୟ

ଅନ୍ଧ ହିଁ କହିବେ ନା । ବ□ମାନ ସମୟ ପାଇଁ ହିଁ ଗାୟନ ରହିଛି— ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ସେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ସଙ୍ଗମରେ ଅଛ । ରାମରାଜ୍ୟରେ ପୁଣି ସୁଖ ପାଇବ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କିପରି ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି, କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁ ନାହିଁ । ଯେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ପଶୁ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ଭାବିବ ତେବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରିବ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଯେପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେହିପରି ହେବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଅନ୍ତ କାଳେ ଯିଏ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସ୍ମରଣ କରେ... ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯିଏ ମୋତେ ମନେ ପକାଇବେ ସେ ମୋତେ ପାଇବେ । ନଚେତ୍ ବହୁତ-ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନୁହେଁ, ତ୍ରେତାର ପଛରେ ଆସିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଓ ତ୍ରେତାକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦିନ କୁହାଯାଉଛି । ଜଣେ ବ୍ରହ୍ମା ତ ରହିବେ ନାହିଁ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ତ ବହୁତ ସନ୍ତାନ ରହିଛନ୍ତି ନା । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଦିନ ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରାତ୍ରୀ ହେବ । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ରାତିକୁ ଦିନ କରିବା ପାଇଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଦିନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଦୈବୀଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ତ ନିଶ୍ଚୟ ହିଁ ହେବ । କଳିଯୁଗର ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । କାହା ଭିତରେ କିଛି ମଧ୍ୟ ସଂଶୟ ଥିଲେ ସେ ଯଜ୍ଞ ଛାଡି ପଳାଇବେ । ପ୍ରଥମେ ନିଶ୍ଚୟ ପୁଣି ସଂଶୟ ହୋଇଯାଉଛି । ଏଠାରୁ ମରି ପୁଣି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ବିନଶ୍ୟନ୍ତୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ତ ଚାଲିବାକୁ ପଡିବ ନା । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ପଏ□ସ୍ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତ ବୁଝାଅ— ତୁମେ ଆତ୍ମା ଅଟ, ଦେହ ନୁହେଁ । ନଚେତ୍ ସବୁ ଲଟେରୀ ହଜିଯିବ । ଯଦିଓ ସେଠାରେ ରାଜା ପ୍ରଜା ସବୁ ସୁଖୀ ରହିବେ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ନା । ଏହିପରି ନୁହେଁ, ଯେ ସୁଖଧାମକୁ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବ । ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ, ଏଠାକୁ ରାଜା ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ଏହିପରି ଚତୁର ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କର ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆତ୍ମିକ ସେବା ନ ହେଲେ ସ୍ଥୁଳ ସେବା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଭାଇମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ଲାସ୍ କରାଉଛନ୍ତି । ଜଣେ ଭଉଣୀ ମଝିରେ-ମଝିରେ ଯାଇ କ୍ଲାସ୍ କରାଇଥାନ୍ତି । ବୃକ୍ଷର ଧିରେ ଧିରେ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି ନା । ସେ□ରକୁ କେତେ ଆସୁଛନ୍ତି ପୁଣି ହଜିଯାଉଛନ୍ତି । ବିକାରୀ ହେଲେ ପୁଣି ସେ□ରକୁ ଆସିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଲଜ୍ୟା ଲାଗୁଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଢିଲା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କହନ୍ତି ଇଏ ବେମାର ଅଛନ୍ତି । ବାବା ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟହ ନିଜର ଚାର୍ଟ ଦେଖ । ପୁଣ୍ୟର ଖାତା ଜମା ହେଉଛି ନା ନାହିଁ । କ୍ଷତି ହୋଇଛି ନା ଲାଭ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଜମା ହେଲା । ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇଲେ ହିଁ ଜମା ହେବ । ପାପ କଟିଯିବ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ— ହେ ପତିତ-ପାବନ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରାଅ । ଏପରି କ'ଣ କହିଥା'ନ୍ତି କି ଆମକୁ ଆସି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଅ । ନାଁ, ଏକଥା ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ— ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଉଭୟ ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଧାମ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ସମ୍ପ□ ପାଉଛୁ । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ନ ପଢିବେ ସେ ପଛରେ ଆସିବେ । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ସମସ୍ତେ ନିଜ-ନିଜର ସମୟରେ ହିଁ ଆସିବେ । ସବୁ କଥା ବୁଝାଯାଉଛି । ତୁରନ୍ତ ତ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ କେତେ ସମୟ ମିଳୁଛି । ଯିଏ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ କୁହ ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଆମକୁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଆତ୍ମା ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରୁଛି, ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ବାବା ପୁଣି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ରଚୟିତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ହିଁ ପାପ ଭସ୍ମ ହେବ । ପୁଣି ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଚକ୍ରବ□ୀ ରାଜା ହୋଇଯିବ । ବାସ୍ ଏକଥା ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇବାକୁ ପଡିବ । ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖରେ ଅଛି । ଏକଥା ତ ସାରା ଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଛାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଟ ନା । ବହୁତ ଗୃହସ୍ଥି ମଧ୍ୟ ଛାତ୍ର ହୋଇଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ସାଂସାରିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି କେବେ ବିକାରୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଇଏ ତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖବଂଶାବଳୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ବିକାରୀକୁ ନିର୍ବିକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ

ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଅଧାକଳ୍ପର ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି, ଏହାକୁ ଛାଡିବା ପାଇଁ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ସମସ୍ତେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଯେଉଁ ପଏ□ସ୍ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଅନୁଚିତ୍, ଏହା ବହୁତ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଅଟେ । ବାରମ୍ବାର ବୁଦ୍ଧି ବିଚଳିତ ହେଉଛି । ବହୁତ ସଂକଳ୍ପ ଆସୁଛି । ଏବେ ଆଖି ପାଇଁ କ'ଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବୁ? ସୁରଦାସଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ତିଆରି କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଦେଖିଲେ ଯେ ଆଖି ଆମକୁ ଧୋକା ଦେଉଛି ତେଣୁ ଆଖିକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ଏବେ ତ ସେ କଥା ନାହିଁ । ଆଖି ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି କିନ୍ତୁ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି, ତାକୁ ନିର୍ବିକାରୀ କରିବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଘରେ ରହୁଛୁ, ଏ ଧାରଣା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ହୋଇପାରିବ, କାହିଁକି ନା ବହୁତ ଆମଦାନୀ ହେଉଛି । ତୁମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାଇଁ ପଦମପତି ହେଉଛ । ସେଠାରେ ଧନର ଗଣନା ହେବ ନାହିଁ । ଆଜିକାଲି ବାବା ତୁମମାନଙ୍କର ନାମ ହିଁ ପଦ୍ମପତି, ପଦ୍ମାବତୀ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି କାରଣ ତୁମେ ଅଗଣିତ ଥର ପଦମପତି ହୋଇଛ । ସେଠାରେ ଗଣନା ହେବ ହିଁ ନାହିଁ । ଟଙ୍କା-ପଇସା ବାହାରିଲେ ତେବେ ଯାଇ ଗଣନା ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ ତ ସୁନା-ଚାନ୍ଦିର ମୋହର କାମରେ ଆସିବ । ଆଗରୁ ରାମ-ସୀତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ମୋହର ଆଦି ମିଳୁଥିଲା । ବାକି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜତ୍ୱର କେବେ ଦେଖିନାହୁଁ । ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀଙ୍କର ଦେଖି ଆସିଛୁ । ପୂର୍ବରୁ ତ ସବୁ ସୁନାର ମୋହର ହିଁ ଥିଲା ପୁଣି ଚାନ୍ଦିର ହେଲା । ତମ୍ବା ଆଦି ତ ପଛରେ ବାହାରିଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ପୁନର୍ବାର ସମ୍ପ□ ନେଉଛ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଥା ସବୁ ରହିଛି ତାହା ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ତୁମେ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ସ୍ୱର୍ଗରେ ବହୁତ କମ୍ ରହିବେ, ଆୟୁ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘ ହେବ । ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ କାଳ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । ମୃତ୍ୟୁର ନାମ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ତାକୁ ଅମରଲୋକ, ଏହାକୁ ମୃତ୍ୟୁଲୋକ କୁହାଯାଉଛି । ଅମରଲୋକରେ ହାହାକାର ହେବ ନାହିଁ । କେହି ବୁଢା ହୋଇ ମଲେ ଆହୁରି ଖୁସି ହେବେ ଯେ ଯାଇ ଛୋଟପିଲା ହୋଇ ଜନ୍ମ ହେବୁ । ଏଠାରେ ତ ମରିଗଲେ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ କେତେ ଭଲ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି, କେତେ ଧାରଣା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଯଦି କେହି କହନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ତେବେ ବାବା ତୁରନ୍ତ ସେବା କରିବା ପାଇଁ କହିବେ । ବାବା କାହାକୁ ମନା କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ନଥିଲେ ବାକି ଅଜ୍ଞାନୀ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଅଜ୍ଞାନତା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଅପସେବା କରୁଛନ୍ତି । ସେବା ତ ଭଲ ଭାବରେ କରିବା ଦରକାର ନା ତେବେ ଯାଇ ଲଟେରୀ ମିଳିବ । ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଲଟେରୀ ଅଟେ । ଏହା ଈଶ୍ୱରୀୟ ଲଟେରୀ । ତୁମେ ରାଜା-ରାଣୀ ହେଲେ ତୁମର ନାତି-ନାତୁଣୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ କରିବେ । ଏଠାରେ ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଫଳ ପାଉଛନ୍ତି । କେହି ବହୁତ ଧନ ଦାନ କରିବେ ତ ରାଜା ହେବେ, ତେଣୁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସବୁ କିଛି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ଧାରଣା କରିବାକୁ ହେବ । ସେବା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । କୋଟି କୋଟି ଆତ୍ମାଙ୍କର ସେବା ହେଉଛି । କେତେକ ଭକ୍ତ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଅଟନ୍ତି । ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଥିଲେ ତେବେ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗିବ । ଚେହେରାରୁ ହିଁ ଜଣାପଡିଯାଇଥାଏ । ଶୁଣିବା ଦ୍ୱାରା ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଯିଏ ନ ବୁଝିବେ ସେ ଇଆଡେ-ସିଆଡେ ଦେଖିବେ ଅଥବା ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ବସିବେ । ବାବା ସବୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଆତ୍ମା କାହାକୁ ଶିଖାଉ ନାହାଁନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଗୋଟିଏ କାନରେ ଶୁଣି ଅନ୍ୟ କାନରେ ବାହାର କରିଦେଉଛନ୍ତି । ବ□ମାନ ସମୟ ହେଉଛି ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସମ୍ପ□ ନେବାର । ଯେତେ ସମ୍ପ□ ନେବେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର କଳ୍ପ-କଳ୍ପାନ୍ତର ମିଳିବ । ନଚେତ୍ ପଛକୁ ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବ ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ ହେବ । ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନ ପଢିବାରୁ ପଦ ମଧ୍ୟ ପାଇପାରିଲୁ ନାହିଁ । ବାକି ଯାଇ କ'ଣ ହେବୁ? ଚାକର ବାକର, ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ହେବୁ । ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଯେପରି କରିବା ସେହି ଅନୁସାରେ ଫଳ ମିଳିବ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ କେବଳ ତୁମେ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ମନୁଷ୍ୟ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁନିଆ ପାଇଁ, ଏହା ସାଧାରଣ କଥା ଅଟେ । ଆମେ ଭଲ କାମ କଲେ ପରଜନ୍ମରେ ଭଲ ଫଳ ମିଳିବ । ତୁମର ତ ୨୧ ଜନ୍ମର କଥା ରହିଛି । ଯେତେ ସମ୍ଭବ ଭଲ କାମ

କରି ଅଲରାଉଣ୍ଡର ହୁଅ । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଜ୍ଞାନୀ ଯୋଗୀ ଆତ୍ମା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜ୍ଞାନୀ ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର, ଭାଷଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମହାରଥୀମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ନା ଯିଏ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସେବା କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଅଟେ ନା । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହି କୌଣସି କାମ କଲେ ଭଲ ନମ୍ବର ମିଳିବ । ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେଉଛ । ଏହା ହିଁ ଅମରକଥା । ତିଜରୀର କଥା ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମିଥ୍ୟା କଥା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ବିନା ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ତ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମକୁ ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣୁଛ । ଏହି ପାଠପଢାରେ କୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ବହୁତ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ହେବା ଉଚିତ୍, ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି, କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପଚାରି ପାର ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ ? ଏହା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ଅଟେ । ଭଗବାନ ତ ଏକ ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ମୁକ୍ତିଧାମର ସମ୍ପ□ ମିଳୁଛି । ଆମେ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦା, ଏଠାକୁ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ଏବେ ପବିତ୍ର କିପରି ହେବୁ । ପତିତ-ପାବନ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ବାବା । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଯିବ । ବାବା ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ କଟିଯିବ । ନିଜ ମନକୁ ପଚାର— ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ କେତେ ମନେ ପକାଉଛୁ ? ଚାର୍ଟ ରଖିବା ଉଚିତ୍, ନିଜର ଉନ୍ନତି କରିଚାଲ । ନିଜ ଉପରେ ଦୟା କରି ନିଜର ଚଳଣିକୁ ଦେଖ । ଯଦି ଆମେ ଭୁଲ୍ କରିବୁ ତେବେ ରେଜିଷ୍ଟର ଖରାପ ହୋଇଯିବ, ଏଥିରେ ଦୈବୀ ଚଳଣି ହେବା ଦରକାର । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା— ଯାହା ଖୁଆଇବେ, ଯେଉଁଠି ବସାଇବେ, ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ ତାକୁ କରିବୁ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିଶ୍ଚୟ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଦେବେ ନା । ଏହା ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା । ଏହି ଅକ୍ଷର ବହୁତ ଭଲ ଅଟେ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାର ଦ୍ୱାର । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ଆଉ ସବୁ ଆଶା ଛାଡି ଏହି କଥା ପକ୍କା କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବା ଯାହା ଖୁଆଇବେ, ଯେଉଁଠି ବସାଇବେ..., କୌଣସି ବି ପାପ କର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଈଶ୍ୱରୀୟ ଲଟେରୀ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ସେବାରେ ଲାଗିଯିବାକୁ ହେବ । ନିଜେ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରି ଅନ୍ୟକୁ କରାଇବାକୁ ହେବ । ଭଲ ନମ୍ବର ପାଇବା ପାଇଁ ଯେକୌଣସି କର୍ମ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସ୍ନେହ ରୂପୀ ବାଣ ଦ୍ୱାରା ସ୍ନେହରେ ଆହତ କରୁଥିବା ସ୍ନେହ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେପରି ଲୌକିକ ହିସାବରେ ଯଦି କେହି କାହାର ସ୍ନେହରେ ଲବଲୀନ ରହିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଡି ରହିଥାଏ ତେବେ ତା’ର ଚେହେରା ଦ୍ୱାରା, ନୟନ ଦ୍ୱାରା, ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଇଏ ଲବଲୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ବା ପ୍ରେମିକା ପାଲଟିଯାଇଛି । ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଭାଷଣ କରିବା ପାଇଁ ମ□ ଉପରକୁ ଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ଯେତେ ଯେତେ ତୁମ ଭିତରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହର ସ୍ମୃତି ଜାଗ୍ରତ ହେବ ସେତେ ସେତେ ସ୍ନେହର ବାଣ ବା ତୀର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହରେ ଆହତ କରିଦେବ । କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ଭାଷଣର ଧାରାକୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ବା ପଏ□ ଗୁଡିକୁ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାର ସ୍ୱରୂପ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ବା ଲବଲୀନ ସ୍ୱରୂପରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଶୁଣାଇବା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ପ୍ରଭାବ ପଡିଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତିର ସମୟକୁ ନିକଟକୁ ଆଣ ।